

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 13 Μαρτίου 2015 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs κατά National Exhibition Centre Limited

(Υπόθεση C-130/15)

(2015/C 190/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Εφεσίβλητη: National Exhibition Centre Limited

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Όσον αφορά την απαλλαγή από τον ΦΠΑ κατά το άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', σημείο 3, της έκτης οδηγίας (οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση) ⁽¹⁾, όπως αυτό έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την απόφαση της 5ης Ιουνίου 1997, C-2/95, Sparekassernes Datacenter κατά Skatteministeriet (ΕΥ:C:1997:278, Συλλογή 1997, σ. I-3017), ποιες αρχές πρέπει να εφαρμοστούν για να προσδιοριστεί αν μια υπηρεσία έχει ή όχι «ως αποτέλεσμα τη μεταφορά κεφαλαίων και συνεπάγεται νομικές και οικονομικές μεταβολές», κατά την έννοια της σκέψεως 66 της προαναφερθείσας απόφασης; Ειδικότερα:
  - 1.1. Ισχύει η απαλλαγή για υπηρεσίες, όπως η παρεχόμενη εν προκειμένω, οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα τη μεταφορά κεφαλαίων μέσω ανεξάρτητου χρηματοπιστωτικού ιδρύματος, αλλά δεν περιλαμβάνουν τις ενέργειες χρέωσης ενός λογαριασμού και αντίστοιχης πιστώσεως άλλου λογαριασμού;
  - 1.2. Στην περίπτωση που η καταβολή γίνεται μέσω χρεωστικής ή πιστωτικής κάρτας, εξαρτάται η απάντηση στο ερώτημα 1.1 από το αν ο πάροχος της υπηρεσίας λαμβάνει τους κωδικούς απευθείας από την τράπεζα του κατόχου της κάρτας ή από το αν τους λαμβάνει μέσω της αποδέκτριας τράπεζας με την οποία συνεργάζεται;
  - 1.3. Ποιες είναι οι παράμετροι που διαφοροποιούν (α) την υπηρεσία που συνίσταται στην παροχή χρηματοοικονομικών στοιχείων, χωρίς την οποία δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί η πληρωμή, αλλά η οποία δεν εμπίπτει στην απαλλαγή [όπως στην υπόθεση C-350/10, Nordea Pankki Suomi (ΕΥ:C:2011:532, Συλλογή 2011, σ. I-7359)] από (β) την υπηρεσία διαχείρισης δεδομένων, η οποία έχει ουσιαστικά ως αποτέλεσμα τη μεταφορά κεφαλαίων και μπορεί, για αυτόν ακριβώς τον λόγο, σύμφωνα με όσα έχει κρίνει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να υπαχθεί στην απαλλαγή (όπως έγινε δεκτό με την απόφαση SDC, σκέψη 66);

- 2) Ποιες αρχές πρέπει να εφαρμοστούν για να προσδιοριστεί αν μια υπηρεσία, όπως η παρεχόμενη εν προκειμένω, εμπίπτει στην «είσπραξη απαιτήσεων» ως εξαίρεση από την απαλλαγή του άρθρου 13, Β, στοιχείο δ', σημείο 3, της έκτης οδηγίας; Ειδικότερα, αν η υπηρεσία επεξεργασίας των πληρωμών που γίνονται με συγκεκριμένο τρόπο (δηλαδή, μέσω πιστωτικής ή χρεωστικής κάρτας) συνιστά, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στην υπόθεση C-175/09, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs κατά AXA UK plc (EU:C:2010:646, Συλλογή 2010, σ. I-10701), «είσπραξη απαιτήσεως» στην περίπτωση που η συγκεκριμένη υπηρεσία παρέχεται στο πρόσωπο στο οποίο οφείλεται η πληρωμή (δηλαδή, σε εκείνον που εισπράττει την καταβολή), θα συνιστά η εν λόγω υπηρεσία «είσπραξη απαιτήσεως» και στην περίπτωση που παρέχεται στο πρόσωπο που οφείλει την πληρωμή (δηλαδή, σε εκείνον που πραγματοποιεί την πληρωμή); Περαιτέρω, και υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, υφίσταται πράγματι «απαίτηση προς είσπραξη»;

(¹) EE L 145, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησαν στις 23 Μαρτίου 2015 οι Teva Pharma BV και Teva Pharmaceuticals Europe BV κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 22 Ιανουαρίου 2015 στην υπόθεση T-140/12, Teva Pharma BV και Teva Pharmaceuticals Europe BV και Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (EMA)

(Υπόθεση C-138/15 P)

(2015/C 190/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Teva Pharma BV και Teva Pharmaceuticals Europe BV (εκπρόσωποι: G. Morgan, Solicitor, K. Bacon, Barrister και E. S. Mackenzie, Solicitor)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·
- να ακυρώσει την περιεχόμενη στο έγγραφο της 24ης Ιανουαρίου 2012 απόφαση του EMA περί απορρίψεως της αιτήσεώς τους για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας·
- να καταδικάσει τον EMA στα δικαστικά έξοδα of the Appellants.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν έναν και μοναδικό λόγο αναίρεσεως, ήτοι ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) 141/2000 (¹). Πιο συγκεκριμένα, του προσάπτουν τρία χωριστά νομικά σφάλματα. Πρώτον, ισχυρίζονται ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως το άρθρο 8, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το 8, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού, αφού έπρεπε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι όταν, βάσει της παρεκκλίσεως του άρθρου 8, παράγραφος 3, χορηγείται άδεια για δεύτερο παρόμοιο φάρμακο, τότε και αυτό καλύπτεται από την εμπορική αποκλειστικότητα η οποία προβλέπεται υπέρ του πρώτου ορφανού φαρμάκου από το άρθρο 8, παράγραφος 1.

Δεύτερον, κατά τις ανααιρεσείουσες, το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι ο τρόπος με τον οποίο ερμήνευσε το άρθρο 8 δεν έχει ως αποτέλεσμα την επέκταση της εμπορικής αποκλειστικότητας που αναγνωρίζεται υπέρ του πρώτου προϊόντος.